

LEVÉL A FŐSZERKESZTŐNEK
Előzetes- és utólagos párbeszéd...

----- Eredeti üzenet -----

From: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)
Sent: Sunday, January 31, 2016 6:19 PM
To: Dr. Madarász Imre
Subject: MEGTÖRTÉNT!!!!

Kedves Imre!

MEGTÖRTÉNT!!!! Már azonnal elvégeztem, de közben a családi teendők eltérítettek a számítógépetől és csak most jutottam vissza, hogy jelezhessem:

<http://www.osservatorioletterario.net/oL109-110copertina&indice.pdf>

M.

-----Messaggio originale-----

From: Dr. Madarász Imre
Sent: Monday, February 01, 2016 7:46 AM
To: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)
Subject: Re: MEGTÖRTÉNT!!!!

Kedves Melinda!

Hát ez nagyszerű! Ön tényleg dinamikus szerkesztő! Négy felkiáltójel: négyszeres öröm. Nekem és a szerzőnek is, aki, mint kiderült, már tudott róla.

Hálás köszönettel, örömteli üdvözléssel:

M.I.

----- Eredeti üzenet -----

From: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)
Sent: Monday, February 01, 2016 4:53 PM
To: Dr. Madarász Imre
Subject: Egy kis előzetes

«Minden jó, ha jó a vége!»

A várakozásig íme egy kis előzetes:

[http://www.osservatorioletterario.net/Osservatorio109-110editoriale-bilingue&posta_\(anteprima\).pdf](http://www.osservatorioletterario.net/Osservatorio109-110editoriale-bilingue&posta_(anteprima).pdf)

(Sajnos ennél jobban, anyanyelvi lektorok nélkül nem tudok jobb 'olaszossá' válni, akármennyire is szeretném. Ahhoz legkésőbb 13 évesen kellett volna Olaszországban élve elsajátítanom a nyelvet, viszont 29 évesen, saját magam, éjjel, óráimra való felkészülés és füzetjavítások után, vagy szabadidőmben saját magam tanulgattam és levelezgettem szótár segítségével... Háromhónapos tanulgatás után meg tudtam érteni magam a telefonban. Ennyit az olasz előtanulmányaimról...) Kérem, nyugodtan osztályozzon!

Szeretettel:

Melinda

-----Messaggio originale-----

From: Dr. Madarász Imre
Sent: Tuesday, February 02, 2016 8:12 AM
To: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)
Subject: Re: Egy kis előzetes

Kedves Melinda!

Osztályozni a mestert? Hová gondol? Ön kitűnő "olaszos"! És kitűnő szerkesztő is, mert például ezt a bravúrt, hogy az utolsó (utáni) percben ilyen gyorsan elhelyezi a cikket, kevesen tudták volna megvalósítani. Még egyszer hálás köszönettel:

Imre

----- Eredeti üzenet -----

From: Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.
Sent: Tuesday, February 02, 2016 3:01 PM
To: Dr. Madarász Imre
Subject: Jaj! Hiv.: Egy kis előzetes

Jaj! Kedves Imre, egészen zavarba ejtett! Olyannyira, hogy még a lélegzetem is elállt. Nagyon-nagyon és hálásan köszönöm, hogy így vélekedik tevékenységemről! Mindenre gondoltam, de erre nem egy habilitált italianista részéről! Igaz, Szűcs Tibortól - habilitált hungarológus -, egykori évfolyamtársamtól megkaptam ugyanezt az elismerést levélváltásunkban (ld. 7. old. az alábbi írásban: <http://www.osservatorioletterario.net/recenzio-szucstibor.pdf>), ami szintén nagyon-nagyon meglepett és számomra igen sokat jelentett egy fordításkritikus részéről ilyen elismerést kapnom, de nincs ekkora súlya, mivel - még ha kritikus elemzéssel, összességével jól vélekedett műfordítói tevékenységemről, bár nem tudván, hogy én vagyok az egykori régóta ismert "Tarr Melinda" évfolyamtárs) (ld. Szűcs Tibor, A MAGYAR VERS KETTŐS NYELVI TÜKÖRBEN: http://www.osservatorioletterario.net/forditaskritika_szucs_tibor.pdf) – az ő olasz nyelvi ismerete alapfokú, ha jól emlékszem az egyetemi honlapján olvastam akkoriban... Egy habilitált italianistától - aki ráadásul még a legfogékonyabb korában olasz gimnáziumban [szerk.: és egyetemen] tanult - nagyobb súlyt jelent ez az elismerés, majdnem felér a született, olasz anyanyelvükével... Már csak azért is, mert én egy cseppet sem érzem magam ennyire jónak - bár realisan tisztában vagyok saját képességemmel és értékemmel -, ugyanis mindig van valami, ami bennem motoszkál, hogy nem elegendő, még nagyon sokat kell tennem azért, hogy ha nem is teljes mértékben, de valamicskét megelégedhessem olasz nyelvi teljesítményemmel. Ez az elismerés felér nekem egy Kossuth- és Nobel-díjjal!!! Még egyszer nagyon-nagyon szépen köszönöm! Most elköszönök, folytatom a megjelenésre váró számunk végső ellenőrzését - csak-csak előbukkannak imitt-amott hibák, annak ellenére, hogy menet közben is számtalanszor ellenőriztem -, ugyanis a holnapi napom nagy részben elvész, mivel Bolognába kell mennem a kötelező, 4 órás szakmai továbbképzésre (9,30-13,30) - de 9-re ott kell lennem az elektromos regisztrálás miatt, ami 4 kreditet jelent. Ez évben még 17 kreditet kell összeszednem, hogy a három év alatti 60-t elérjem (igaz, hogy pár ponttal meghaladom a már időben feliratkozott szemináriumokon való részvételem következtében; ez is egy verseny, mert megszabott a résztvevők létszáma, a következő három szerencsére itt lesz Ferrarában - ha lett volna még egy ferrarai szeminárium, nem kellett volna erre a bolognaira feliratkoznom..., bár ezek tényleg távolállók az én profilomtól), nehogy az újságírók szövetségéből kitoloncoljanak. Ez is olyan olasz módra van... Ugyanis sok téma az én szempontomból haszontalan, de a kötelezően előírt kreditek miatt kénytelen vagyok olyan szemináriumokra vagy konferenciákra járni, ami az én újságírói- és kiadói tevékenységemmel kapcsolatban egyáltalán nincsenek hasznomra, nem segítenek előre egy-két kevés témakört leszámítva. Jövő január elsejétől pedig újra elindul a 3 éves kötelezően folyamatos képzési ciklus-cirkusz... Elnézést, hogy ilyen szószátyár lettem. Barátsággal, szeretettel köszöntöm és minden további jót kívánok!
Melinda

-----Messaggio originale-----

From: Dr. Madarász Imre
Sent: Tuesday, February 02, 2016 4:36 PM
To: Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.
Subject: Re: Jaj! Hiv.: Egy kis előzetes

Kedves Melinda!

Őn az, aki kitüntet engem kedves elismerő szavaival. Mint a ferrarai (!) költőóriások, Boiardo, Ariosto, Tasso eposzaiban a lovagok, amikor egymás erényeinek bókolnak. És ezúttal tényleg két lovag, habár nem lóval és karddal, csak tollal és számítógéppel, és nem Nagy Károly lovaggá ütöttjei, hanem az Olasz Köztársaság ilyen szép, elnök adományozta címével megtiszteltek... Szóval, csakis enyém a megtiszteltetés! Az én szavaimnak pedig egyetlen érdemük van: hogy őszinték, hogy csakugyan így látom, szakmán innen és túl és belül.

De mit olvasok levelében?? Szerkesztői továbbképzés? Ilyet még itthon nem hallottam. Tanároknak, orvosoknak nálunk is kell továbbképezni magukat, krediteket gyűjtve - de folyóirat-szerkesztőknek? No, ez új információ, ezzel sikerült meglepnie. Őszinte együttérzésem...

És baráti üdvözetem és nagyrabecsülésem:

Imre

-----Messaggio originale-----

From: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)

Sent: Tuesday, February 02, 2016 11:03 PM

To: Dr. Madarász Imre

Subject: Re: Jaj! Hiv.: Egy kis előzetes

Kedves Imre, még egyszer nagyon köszönöm. Az ilyen karakterű embereket szeretem, becsülöm és tisztetem. Nem véletlenül reagáltam, ahogy reagáltam... Egyébként azonnal ki tudom szűrni, hogy ki mond igazat és ki hízeleg... Én is őszinte vagyok, sosem hízelegtem - ezt el is várom a partnereimtől is, egyszerűen elviselhetetlen számomra a hízelgés: ami szívemen, az a számon...

A pontosítás kedvéért: a tanári, műfordítói és egyéb más szakmai mivoltom mellett - az már más kérdés, hogy kereseti lehetőségem csak alkalmi vagy hosszú távon nincs is bevételem s ez az utóbbi az állandósultabb állapotom - sok keserűségem van emiatt s az itteni családban, rokonságban tulajdonképpen semmibe veszik, mert nekik ez nem munka, ez csak hobby és szemükben nincs hitele és sokszor nézetelterést szül, de a kapott elismeréseim is irritálja őket... - én újságíró-publicista vagyok, s ebben a köntösben szerkesztő is, mivel én alapítottam, én terveztem, alakítom és szerkesztem az egészet. Ezért kell nekem részt vennem ezeken a kötelező FPC-tanfolyamokon, szemináriumokon, konferenciákon...

Tiszteletteljes elismeréssel és őszinte barátsággal:

Melinda

From: Dr. Madarász Imre

Sent: Wednesday, March 02, 2016 3:39 PM

To: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)

Subject: Osservatorio Letterario 109/110

Kedves Melinda!

Megkaptam a 109/110. számot. Köszönöm szépen. Örömmel láttam írásomat és K. Kaposi Krisztina tanulmányértékű recenzióját legújabb könyvemről. De sok egyéb olvasmány is megörvendeztetett benne. Növekvő örömmel fedezem fel lapszámról lapszámra, kötetről kötetre, hogy mennyire hasonló az ízlésünk a klasszikus olasz költészet terén is. Alfieri, Carducci, Gozzano: nekem is kedvenceim. És az a gyanúm, manapság hazájukban sem árt újra felfedezni, "portalánítani" remekműveiket. Az Osservatorio Letterario ehhez járul hozzá. Köszönet érte a "lovagias" szerkesztőnek.

Szeretettel és nagyrabecsüléssel üdvözlö:

Madarász Imre

From: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)

Sent: Thursday, March 03, 2016 1:05 AM

To: Dr. Madarász Imre

Subject: Re: A magányos sétáló

Kedves Imre!

Köszönöm szíves visszajelzését, kedves sorait és a mellékelt anyagot. Szívesen vennék műfordításaiából is (vers, rövid próza vagy prózarészletek...)

Érdekelne a véleménye az ebben a számban publikált olasz és magyar versfordításaimról. Én úgy érzem, hogy jól sikerültek, ennél jobban én már képtelen vagyok jobbat nyújtani, bár egy kívülálló mégis jobban megítélheti és szívesen elfogadok javaslatot esetleges módosításra... További jó oktató- és alkotó munkát kívánva szeretettel köszönti:

B.T.T. Melinda

P.S. Ma a szokottnál változatosabban intenzív napom volt: alkotó írás és olvasás, korrektúra, pedálozás a napsütéses, kicsit szeles, délutáni órákban (14-16), 17-19 zongorázás (Mozart és Clementin szonáták, két Mozart-Fantázia (C-moll és D-moll) és egyéb darabok más szerzőktől. Amióta felhangoltattam a pianinómat, azóta rendszeresen zongorázom két évtizedes majdnem teljes szünet után (csak alkalmanként jutottam a zongorához, ami aztán lehangelődött, nem volt jó rajta játszani, az elektromos zongorámhoz meg nem jutottam, mert a lányom szobájában van, s amíg tanult (2011. dec. 14-én volt a diplomaosztása a Gazdasági egyetemen), majd míg munkanélküli volt, nem férhettem a hangszeremhez... A folyóirat alapításától abba kellett hagynom, nem jutott rá idő, hiszen néhány egyetemi előadásra (jogi és bölcsész) is jártam akkoriban a családi- és gyermeknevelési teendők és alkalmi munkák mellett... Nagy meglepetésemre az ujjaim hamar visszanyerték pianista rugalmasságukat, s ráadásul nagy meglepetésemre a bemelegítő gyakorlatok után a tanult darabokra elég jól emlékszem, sőt még jobban sikerül előadnom, mint 20 évvel ezelőtt. Ezen kívül még egy nagy meglepetés számomra: soha nem játszott/tanult Mozart-sonátákból vagy más komoly darabokból néhányat az első látásra elég jól lejátszottam azonnal két kézzel... a könnyebb nem tanult darabokat meg teljesen hibátlanul sikerült előadnom első látásra... Mindenre számítottam, csak erre nem. Érettebb és érzékenyebb lettem zongora-előadásomban. Nyilván az is közre játszik, hogy most nincs szigorú, merev, időhöz kötött munkabeosztásom a saját és a családi elfoglaltságaim és az állandó időre kiszabott rohanások között... Természetesen a családi- és lakóegyüttélés érdekében az elektromos Yamaha zongorámon is játszom fülhallgatóval vagy anélkül jócskán lehalkítva... Amikor zongoraórákat is adtam, a tanítványomat ezen zongoráztattam... Ezt a hangszeret 28 évvel ezelőtt kényszerültem venni, mert akkortól 10 évig a ferrarai Zeneakadémia magántanítványaként zongoraórákra is jártam, s bizony amíg a gyermek óvodában volt én napi 6-8 órát is gyakoroltam. Igaz, nem kezdőként (otthon szülőházamban szintén 10 évet zongoráztam 1964-1974...), s néhány lakó morgolódt a sokáig tartó házikoncertjeim miatt... Így most, ha belefáradok a komputer-írásba, szaladok a zongoráim valamelyikéhez (a nap időszakától függően (16 óráig nem lehet hangosan játszani, mert az olaszok ebéd után ledőlnek, még a munkahelyre való visszamenetel előtt is...) aki meg nem aktív, az háztartásbeli vagy nyugdíjas... s itt a kihalt nyugdíjasok utáni lakótársak java része is nyugdíjas (férjemet is beleértve, aki 2011. júniusától van ebben a státuszban)... Ugyanaz a felszabadult érzés kerít hatalmába zongorázás után is, mint a nagy pedálozások után... Sajnálom nagyon, hogy lányom nem szereti a komolyzenét, amikor kisebb volt kedvet kapott a zongorázáshoz, de aztán hamar beleunt, úgyhogy nem taníthattam tovább. Ma például kijelentette, hogy egyenesen utálja, s ha zongorázom, fejfájást okoz neki. Nagyon sajnálom, már azért is, mert magyar részről mind anyai, mind apai ágon vannak rokonaink zenészek és voltak zeneszerzők is... Nem tudja mit veszít... De a zajos tam-tam zenétől nem fájdul meg a feje érdekes módon, azt még alkalmanként bömbölteti is...

From: Dr. Madarász Imre

Sent: Thursday, March 03, 2016 8:51 AM

To: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)

Subject: Re: Osservatorio Letterario 109/110

Kedves Melinda!

Milyen nagyszerű, hogy ennyiféle művészetet művel! Ferrara reneszánsz szelleméhez illő sokoldalúság! Mindig irigyeltem és csodáltam azt, aki tud zongorázni vagy bármely hangszeren játszani. Én csak "passzív befogadó" zeneélvező vagyok.

Apropó zene! Az új számban az olasz költészet egyik legmuzikálisabb versremekét (is) magyarította: D'Annunziótól a "La pioggia nel pineto"-t. Ez egyike a legnehezebb műfordítói vállalkozásoknak, figyelembe véve, hogy a költemény hangutánzó szavakból és az olasz nyelv sajátos zeneiségéből építkezik. És állítom, műfordítása kiállja az összehasonlítást, az összemérést a vers általam ismert ezidáig egyetlen magyar változatával az Oláh Gábor és Ternay Kálmán által 1942-ben publikált "Alkyone" kötetben. Általában is gratulálok műfordítói munkásságához. Nagyon nagy szükség van erre, mert olaszos műfordítás-irodalmunk adósságai mindmáig tetemesek, holott a kilencvenes évektől e téren is fellendülés, reneszánsz következett be (amelyhez magam is igyekeztem hozzájárulni jó egynéhány általam gondozott kötettel), de most mintha kifulladásban lenne.

További ihletett műfordítói-szerzői-szerkesztői munkát kívánva Önnek, szeretettel üdvözlöm:

Madarász Imre

From: [Osservatorio Letterario - Direttore Resp. & Edit.](#)

Sent: Thursday, March 03, 2016 4:13
PM To: Dr. Madarász Imre
Subject: D'Annunzio-fordításomról

Kedves Imre!

Nagyon megörvendeztetett ezzel a véleményével, köszönöm szépen, valamint és ismételten műfordítói munkásságomat elismerő gratulációját is!

Az ember mindig tanul: újabb ismeretre tettem szert, hála Önnek. Azt hittem, hogy nem létezik ennek a versnek magyar fordítása s Ön fordította le az első 15 sort “Az olasz irodalom történeté”-ben (ugyanis semmiféle utalást nem találtam a fordító nevére [v. 298. old.]). Nagyon kíváncsi lennék erre a fordításra, el tudná nekem juttatni a másolatát? Ezért is sarkallt még inkább a lefordítására, amely gondolattal már régóta kacérkodtam, de mindig halogattam, mert nem éreztem megfelelő ihletést hozzá, vártam, hogy megérjen rá a helyzet... Előre is köszönöm. De ha nem sikerülne, nincs sértődés, nincs harag.

Apropó! Szerettem volna megkapni Juhász Ferenc 75. születésnapjára az Akadémián általa elmondott eredeti szövegét, nagyon érdekelne (ld. a mostani folyóiratban az olasz fordítást a 132-133. old. «La solitudine di cristallo» címen), de P. N. Bruxelles-ben élő asszonyság semmibe vesz, egyáltalán nem reagált kérésemre. (Jólneveltségből – ha részesült egyáltalán ilyenben – írhatott volna legalább annyit, hogy sajnálja, de nincs módjában segíteni [csak megsúgom, amikor itt volt Rómában, és az akadémiai programok úgy igényelték, akkor bizony meg tudott keresni teljesen ismeretlenül is...])... Interneten, J.F. elérhető munkáin keresztül próbáltam rátalálni minden elképzelhető magyarra visszafordított címeikkel, de eredménytelen volt keresésem.

Barátsággal és szeretettel üdvözlöm:

Mttb